

ВІДГУК

офіційного опонента на дисертаційну роботу

Єгорова Михайла Юрійовича

«Критерії диференціальної діагностики та обґрунтування патогенетичного лікування хворих з доброякісними і пограничними епітеліальними пухлинами яєчників»

на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук
за спеціальністю 14.01.01 – акушерство та гінекологія

Актуальність теми дисертації. Проблема діагностики пухлин яєчників складна та надзвичайно актуальна не тільки з причини частоти захворювань, але й у зв'язку з важкістю спричинених ними порушень репродуктивної та інших систем організму жінки. Пухлини яєчників є поширеною гінекологічною патологією, що посідає друге місце серед пухлин жіночих статевих органів. Частота пухлин яєчників зростає, вповодж останніх 10 років вона збільшилася з 6-11 до 19-25% серед інших пухлин статевих органів.

Більшість новоутворень яєчників є доброякісними, їх питома вага складає не менше 70% серед усіх пухлин цього органу.

Пограничні пухлини яєчників займають проміжне положення між доброякісними і злоякісними новоутвореннями; їм властива клітинна атипія, висока проліферація, можливість метастатичного поширення, однак вони позбавлені інвазивного росту та мають значно сприятливіший клінічний перебіг на відміну від оваріальних раків. Не менше третини всіх пограничних новоутворень яєчників зустрічається у жінок до 40 років, тобто у віці найбільш активному у соціальному і репродуктивному плані, коли генеративна функція більшості пацієнток є ще не завершеною, а у 13% сучасних жінок, що хочуть вагітніти, є навіть ще не розпочатою.

Причини виникнення новоутворень яєчників давно та широко обговорюються у науковій літературі. Особливо гострою є проблема

малігнізації попередньо доброякісних та пограничних новоутворень яєчників.

Характеризуючи актуальність обраної дисертантом теми, слід сказати, що не дивлячись на неухильний пильний інтерес дослідників до цієї патології, питання критеріїв диференціальної діагностики між доброякісними і пограничними ЕПЯ є остаточно не з'ясованими, а консервативне хірургічне лікування, що є сучасним світовим трендом у пацієток репродуктивного віку, не позбавляє їх від імовірності рецидиву захворювання. Тож вивчення та патогенетичне обґрунтування проблеми медикаментозного протирецидивного лікування хворих з доброякісними і пограничними ЕПЯ, яким виконувались щадні органозберігаючі операції на яєчниках з метою збереження їх репродуктивної функції, є надзвичайно важливим аспектом даної дисертаційної роботи, що відповідає запиту та нагальним потребам клінічної гінекології.

2. Зв'язок теми дисертації з державними чи галузевими науковими програмами, планами. Значення результатів дослідження.

Виконана науково-дослідна робота є фрагментом наукової роботи кафедри акушерства, гінекології та репродуктології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика на тему: «Дослідження факторів безпліддя та перинатальних ускладнень у хворих з порушенням репродуктивної функції з метою удосконалення та розробки (оптимізації) стандартів діагностики і лікування зазначених патологій», № державної реєстрації 0113U003861.

3. Новизна дослідження та одержаних результатів.

Проведено комплексний аналіз анамнестичних, клінічних, ультрасонографічних, імунохімічних, цитоморфологічних та імуногістохімічних діагностичних критеріїв, що характеризують доброякісні та пограничні ЕПЯ, чітко відокремлюючи дані групи новоутворень від схожих патологічних процесів.

Розроблено діагностично-лікувальний алгоритм ведення хворих з доброякісними та пограничними ЕПЯ, яким проводиться консервативне хірургічне лікування з метою збереження їх генеративного потенціалу.

Запропонований комплекс лікувальних заходів упроваджено у практичну діяльність та оцінено його ефективність.

4. Теоретичне значення результатів дослідження.

Робота розширила теоретичні знання про епідеміологічні та клініко-анамнестичні особливості доброякісних та пограничних ЕПЯ; вивчена роль ультрасонографічної, доплерометричної та серологічної діагностики ЕПЯ на передопераційному етапі, а також проведено аналіз особливостей інтраопераційної цитологічної діагностики ЕПЯ з використанням досліджень асцитичної рідини, мазків-відбитків з поверхні пухлини та очеревини.

У роботі вивчено особливості імуногістохімічного профілю доброякісних і пограничних ЕПЯ різних гістологічних типів з використанням молекулярних маркерів гена-регулятора апоптозу p53, індексу проліферації Ki-67, рецепторів до естрогенів (ER), ендотеліального цитоплазматичного маркера CD34 та білка міжклітинної адгезії E-кадгерину.

5. Практичне значення результатів дослідження.

У даній роботі для практичної охорони здоров'я запропоновано діагностично-лікувальний алгоритм, який базується на визначенні ризику рецидиву і малігнізації ЕПЯ за даними імуногістохімічного молекулярного біомаркерного профілю у хворих після консервативних органозберігаючих операцій та призначенні відповідного курсу протирецидивної медикаментозної терапії, що сприятиме підвищенню ефективності лікування та реабілітації пацієнок з ЕПЯ репродуктивного віку.

6. Ступінь обґрунтованості та достовірності положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Основні наукові положення, висновки та рекомендації, які сформульовані у дисертації, забезпечені адекватним методологічним підходом до вирішення поставлених завдань, підтверджуються репрезентативною кількістю досліджень із застосуванням сучасних статистичних методів обробки отриманих результатів. Висновки та практичні рекомендації сформовані логічно, конкретно, чітко, достатньо обґрунтовані та об'єктивні.

7. Повнота викладу матеріалів дисертації в опублікованих працях і авторефераті.

Основні положення та висновки дисертаційної роботи були представлені та обговорені на конференціях і з'їздах різного рівня: «Репродуктивне здоров'я: актуальні питання сьогодення» (27.09.2013 року, м. Київ); на науково-практичній конференції з міжнародною участю і пленумі ГО «Асоціація акушерів-гінекологів України» «Інноваційні підходи в акушерстві, гінекології та репродуктології» (24.09. 2014 року, м. Київ); «Актуальні питання репродуктивного здоров'я молоді» (24.10.2014, м. Київ); науково-практичній конференції з міжнародною участю і пленумі ГО «Асоціація акушерів-гінекологів України» «Актуальні питання охорони материнства та дитинства в Україні» (25.09.2015 року, м. Київ); науково-практичному семінарі з міжнародною участю «Здоров'я матері, плода та новонародженого в Україні» (Київ, 2015), науково-практичній конференції з міжнародною участю «Актуальні питання репродуктивного здоров'я молоді» (28.04.2016 року, м. Київ).

Матеріали дисертаційної роботи цілком відображені у 7 друкованих наукових публікаціях (6 – у наукових фахових виданнях, серед яких 1 стаття в іноземному міжнародному виданні), тези доповіді на науково-практичній конференції за фахом.

8. Недоліки дисертації та автореферату щодо їх вмісту і оформлення.

Робота написана державною мовою за загальноприйнятим планом дисертаційних робіт, викладена на 155 сторінках друкованого тексту і складається зі вступу, огляду літератури, описання матеріалів та методів досліджень, розділів власних досліджень, обговорення результатів досліджень, висновків, практичних рекомендацій. Список літератури містить 269 найменувань. Роботу ілюстровано 35 таблицями та 36 рисунками.

У розділі «Вступ» автором подані актуальність теми, зв'язок з науковими програмами, мета та задачі дослідження, об'єкт, предмет, методи

наукова новизна та практичне значення отриманих результатів досліджень, особистий внесок автора, апробація результатів дисертації, публікації.

В розділі «Огляд літератури» відображено сучасні літературні дані. Розділ написаний грамотно, присутній критичний аналіз, що свідчить про те, що автор цілком володіє сучасними даними по проблемі, яка вивчалась.

В наступному розділі подано предмет, об'єкт та методи дослідження. Детально описані методи дослідження: загальноклінічний, лабораторно-інструментальні методи (ультрасонографія з доплерометрією, імунологічне дослідження, цитологія), а також морфологічне та імуногістохімічне дослідження; статистична обробка матеріалів.

Розділи власних досліджень присвячені вивченню всіх аспектів диференціальної діагностики доброякісних та пограничних ЕПЯ: клініко-анамнестичних даних, особливостей ультразвукової та серологічної діагностики цих новоутворень на передопераційному етапі, даних інтраопераційного цитологічного дослідження, а також визначенню ризику рецидиву і малігнізації процесу за даними комплексного молекулярного імуногістохімічного профілю ЕПЯ з наступним призначенням відповідної медикаментозної терапії після виконання консервативних органозберігаючих операцій на яєчниках у хворих репродуктивного віку.

В роботі проведено узагальнення та аналіз отриманих результатів.

Висновки, які отримані в результаті наукових досліджень дисертанта та подані в розділі «Висновки», відповідають завданням дослідження.

У «Практичних рекомендаціях» дисертант пропонує послідовний комплекс діагностично-лікувальних заходів, які мають бути дотримані під час ведення хворих з доброякісними і пограничними ЕПЯ репродуктивного віку.

Серед недоліків дисертаційної роботи слід відзначити наявність деяких орфографічних і стилістичних помилок. Не завжди дотримані вимоги державного стандарту до друку дисертацій, оформлення заголовків та таблиць.

В цілому наведені зауваження не є принциповими та не впливають на значимість отриманих результатів.

Питання, що виникли в процесі роботи:

1. Як Ви вважаєте, чи доцільно було б застосувати розроблену схему лікування у пацієнок з доброякісними і пограничними ЕПЯ у менопаузальному віці?

2. Який із запропонованої панелі імуногістохімічних маркерів може мати вирішальне значення для оцінки ризику рецидиву і малігнізації ЕПЯ і чому?

9. Рекомендації щодо використання результатів дисертаційного дослідження в практиці.

Основні положення дисертації можуть бути використані у акушерсько-гінекологічних закладах усіх рівнів, а також у навчальному процесі для студентів медичних вузів і лікарів-курсантів.

ВИСНОВОК

про відповідність дисертації встановленим вимогам

Дисертаційна робота Єгорова Михайла Юрійовича «Критерії диференціальної діагностики та обґрунтування патогенетичного лікування хворих з доброякісними і пограничними епітеліальними пухлинами яєчників», виконана у Національній медичній академії післядипломної освіти імені П.Л.Шупика під керівництвом доктора медичних наук, професора Суханової Ауріки Альбертівни, є закінченою науково-дослідною роботою, яка містить нове вирішення наукового завдання сучасної гінекології щодо підвищення ефективності лікування хворих з доброякісними та пограничними епітеліальними пухлинами яєчників за допомогою розробленого та патогенетично обґрунтованого діагностично-лікувального алгоритму ведення пацієнок репродуктивного віку з оцінкою ризику рецидиву і малігнізації новоутворень на основі визначення панелі молекулярних імуногістохімічних маркерів.

Робота має важливе науко-практичне значення і повністю відповідає вимогам пунктів 9 та 10 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 р. № 567, а її автор заслуговує присудження наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.01.01 – «акушерство та гінекологія».

Дисертація за своєю актуальністю, науковою новизною отриманих результатів, їх практичним та теоретичним значенням, ступенем обґрунтованості та достовірності наукових положень, сформульованих у висновках і практичних рекомендаціях, повнотою викладення матеріалу в наукових статтях та апробації на наукових форумах, повністю відповідає вимогам пунктів 9 та 11 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого Постановами Кабінету Міністрів України № 567 від 24.07.2013 р. та № 656 від 19.08.2015 р., а її автор заслуговує присудження наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.01.01 – акушерство та гінекологія.

Офіційний опонент
завідувач відділення реабілітації
репродуктивної функції жінок
ДУ «Інститут педіатрії, акушерства
та гінекології НАМН України»
д. мед. н., професор

ОСОБИСТИЙ ПІДПИС ЗАСВІДЧУЮ:
Корнацька А.Г.
УЛЕННИЙ СЕКРЕТАР ІНСТИТУТУ

